

Sygn. akt: I C 959/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Piskorz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2023 r. w K.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w T. (Estonia), działający w Polsce poprzez (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce przeciwko D. B.

o zapłatę

powództwo oddala

Sygn. akt I C 959/22

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w T. działający w Polsce poprzez (...) S.A. Oddział w Polsce wniósł o zasądzenie od pozwanej D. B. kwoty 20.730,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 05.07.2021 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 01.08.2017 r. strony zawarły umowę kredytu gotówkowego numer (...). Na podstawie tej umowy powód udzielił pozwanej kredytu w kwocie 15.000,00 zł, a pozwana zobowiązała się spłacić tę kwotę wraz z prowizją z udzielenie kredytu, w ratach, których termin płatności i wysokość zostały określone w umowie. Powód wykonał umowę i wypłacił kwotę kredytu na rachunek bankowy pozwanej. Pozwana nie wywiązała się z warunków określonych w umowie, ponieważ nie dokonywała spłaty rat w kwotach i terminach ustalonych w umowie. Wobec czego powód wezwał pozwaną do zapłaty długu, a następnie skierował oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Tym samym wierzytelność stała się wymagalna z dniem 27.06.2019 r. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: 15.298,50 zł z tytułu należności głównej, 2.118,89 zł z tytułu odsetek umownych od dnia następnego po dacie wypłaty kredytu do dnia rozwiązania umowy, 3.313,22 zł z tytułu odsetek karnych od dnia powstania zadłużenia przeterminowanego do dnia wniesienia pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 lutego 2023 r. w sprawie o sygn. akt I C 959/23 (k. 23) Sąd Rejonowy w Kętrzynie uwzględnił powództwo w całości zobowiązując pozwaną do zapłaty na rzecz powoda kwoty wskazanej w pozwie wraz z kosztami procesu.

Pozwana D. B. w ustawowym terminie wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości. Podniosła, iż nigdy nie zawierała umowy pożyczki z powodem, padła ofiarą kradzieży danych osobowych. Nieznana jej osoba zaciągnęła kilka kredytów posługując się jej danymi. Powyższe zgłosiła organom ścigania, które ustaliły

sprawcę, ale wobec jego śmierci dochodzenie zostało umorzone. Pozwana nie miała wiedzy o umowie kredytu zawartej z powodem, a na jej konto nigdy nie wpłynęła kwota wynikająca z umowy.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 28 lutego 2023 r. w sprawie o sygn. akt (...) stracił moc.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 01.08.2017 r. powód zawarł z D. B., zam. W. 33-45 (...)-(...) Ł., PESEL: (...), dowód osobisty (...) umowę pożyczki na kwotę 15.298,50 zł (298,50 zł stanowiło kwotę kredytowanej prowizji od pożyczki).

W tym samym dniu kwota pożyczki tj. 15.000,00 zł została wypłacona na konto w (...) S.A. o nr (...). Dane adresata: D. W. 33-45 (...)-(...) Ł..

Pismem z dnia 15.11.2017 r. powód wezwał D. B. (na adres w Ł.) do zapłaty zaległości z tytułu w/w/ umowy, a pismem z dnia 27.05.2019 r. wypowiedział jej umowę. Pismem z dnia 23.06.2020 r. wezwał ją do zapłaty całej kwoty niespłaconej umowy pożyczki wraz z odsetkami.

W dniu 04.02.2019 r. pozwana D. B., zamieszkała w K. złożyła w Komendzie Powiatowej Policji w K. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na jej szkodę, poprzez zawarcie przez nieznaną jej osobę, z wykorzystaniem jej danych osobowych, w dniu 18.07.2017 r. umowy pożyczki z P. – Łatwy Kredyt na kwotę 1500 zł. W związku z zawiadomieniem, Komenda Powiatowa Policji prowadziła postępowanie przygotowawcze, w toku którego ustalono że dane pozwanej zostały wykorzystane przy zawarciu za pośrednictwem Internetu trzech umów pożyczek. Osoba je zaciągająca podała dane D. B. tj. PESEL (...) oraz nr dowodu osobistego (...). Jako adres pożyczkobiorcy podano: Ł. ul. (...). Opłaty rejestracyjnej dokonano z konta o nr (...), który był zarejestrowany na D. B. nr PESEL: (...). Osoba ta zmarła w dniu 01.12. (...), a jej ostatni adres zameldowania to : Ł. ul. (...). W sprawie przesłuchano syna zmarłej P. B., który potwierdził, że jego matka mieszkała po w/w adresem, który w trakcie prowadzenia postępowania stanowił pustostan oraz, że była osobą uzależnioną od alkoholu.

Z uwagi na zgon sprawcy, postępowanie umorzono.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: umowę pożyczki wraz z formularzem informacyjnym, harmonogramem k. 9, 43 – 49, potwierdzenie złożenia wniosku k.50, potwierdzenie transakcji, wezwania k. 14 – 17, zaświadczenie k. 29, postanowienie k. 32 – 33.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej.

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, których wiarygodności żadna z nich nie kwestionowała.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód podnosił, iż dochodzona pozwem wierzytelność wynika z umowy kredytu gotówkowego o nr (...), jaka miała zostać zawarta w dniu 01.08.2017 r. między powodem a pozwaną przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W kodeksie cywilnym zostały wskazane essentialia negotii umowy pożyczki, które stanowią nie tylko oznaczenie stron i określenie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, ale obejmują również zobowiązanie się do ich przeniesienia oraz obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

Umowę o kredyt konsumencki można zawrzeć zarówno w formie pisemnej (z własnoręcznymi podpisami), jak i na innym trwałym nośniku. W ocenie Sądu nie jest konieczne opatrzenie dokumentu umowy przez strony własnoręcznym podpisem albo podpisem elektronicznym. Forma, jakiej wymaga art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, jest zachowana również wtedy, gdy treść oświadczeń woli spisano na dokumencie papierowym, ale nie zamieszczono pod nim własnoręcznych podpisów albo umieszczono faksymile lub innego rodzaju podpis powielony mechanicznie. Dopuszczalne są różnorodne sposoby dochowania wymaganej formy przy zawieraniu umowy o kredyt konsumencki. Sposobem takim może być m.in. złożenie oświadczeń woli przez strony za pomocą środków porozumiewania się na odległość (np. telefonu, poczty elektronicznej), a następnie spisanie postanowień umowy na papierowym dokumencie (np. w postaci wydruku komputerowego), bez własnoręcznych podpisów.

Stosownie do powyższego to powód był obowiązany w toku tego postępowania wykazać, że pozwana złożyła oświadczenie woli wyrażające zgodę na zawarcie umowy kredytu wskazanej w pozwie. Pozwana zakwestionowała zawarcie przez nią umowy kredytu wskazanej w pozwie, podnosząc, iż to inna osoba wykorzystując jej dane zawarła umowę pożyczki za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

W ocenie Sądu twierdzenia pozwanej zasługują na uwzględnienie.

Powód na poparcie twierdzeń pozwu przedłożył wydruk umowy kredytu gotówkowego nr (...), jaka miała być zawarta w dniu 01.08.2017 r. z D. B. jako kredytobiorcą (k. 9-12) oraz potwierdzenie wypłaty pożyczki (k. 13). Umowa nie została podpisana przez pozwaną, brak jest dowodów, iż to pozwana złożyła oświadczenie woli wyrażające zgodę na zawarcie wskazanej w pozwie umowy kredytu. W szczególności, że kwotę kredytu przekazano na rachunek należący do pozwanej. Natomiast twierdzenia pozwanej, iż nie zawierała umowy kredytu z powodem, lecz to inna osoba o tym samym imieniu i nazwisku przy wykorzystaniu jej danych zawarła umowę kredytu przy użyciu środków porozumiewania się na odległość znajdują potwierdzenie w ustaleniach organów ścigania. W postępowaniu (...) ustalono, że rachunek bankowy nr (...), na który powód przekazał kwotę dochodzoną pozwem należy nie do pozwanej, ale do D. B., posługującej się numerem PESEL (...). Ustalono także, że wskazana osoba zameldowana była pod adresem wskazanym w umowie kredytu, tj. (...), ul. (...).

W konsekwencji brak jest podstaw do uznania, iż to pozwana zawarła z powodem umowę kredytu wskazaną w pozwie. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, iż pozwana jest zobowiązana do zwrotu powodowi kwoty kredytu wraz z pozostałymi dochodzonymi pozwem należnościami. W tej sytuacji powództwo należało oddalić.

Na marginesie zauważyć należy, że trudno podzielić stanowisko powoda, że pozwana nie udowodniła, że złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w związku z zawarciem umowy objętej pozwem. Pozwana takiej czynności dokonać nie mogła, bo do czasu otrzymania odpisu pozwu nie mogła wiedzieć, że sprawca zawarł jeszcze jedną umowę z wykorzystaniem jej danych osobowych. Dodatkowo z uwagi na jego śmierć, niezasadnym było wszczynanie nowego postępowania, tym bardziej, że nr konta, którym posługiwał się sprawca przy poprzednich umowach, jest tożsamy z nr konta w umowie objętej pozwem.

Wobec powyższego sąd oddalił powództwo w całości.